

[Grønning.]

strengt taget vedrører dette Lovforslag paa anden Maade, end at ogsaa dette, hvis det blev gennemført, kunde være valutabesparende, nemlig med Hensyn til Gødkningen af den danske Jord. Videnskaben har efterhaanden fundet ud af, at man kan analysere Jordbunden og derigennem bestemme, hvilken Gødning der skal anvendes og i hvilken Mængde, men disse Analyser er saa dyre, at Landbrugerne trykker sig ved at lade saadanne Jordanalyser foretage. Imidlertid er der ikke Tvivl om, at det nationaløkonomisk vilde være en meget stor Fordel, om man ved Støtte fra Staten satte disse Analysepriser ned, saadan at det i langt større Udstrækning end hidtil kunde blive muligt for den enkelte Landmand at lade sin Jord analysere og derigennem faa at vide, hvilken Gødning og hvilken Mængde der skulde anvendes. Jeg nærer ikke Tvivl om, at der kunde opnaas meget betydelige Besparelser herigennem.

Men Lovforslaget ligger altsaa paa Linie med det, vi stedse har arbejdet for: gennem Grundforbedring, Kornordning og andre Ordninger at tilrettelægge Forholdene saadan, at vi kan opnaa den størst mulige Værdifrembringelse af den danske Jord, og selv om man kan sige, at dette Lovforslag i den Henseende er beskedent — det skal jeg ikke benægte —, saa er det, som jeg før sagde, et Skridt i den rigtige Retning. Jeg beklager kun, at der, naar Rigsdagens Partier har kunnet enes om at gennemføre et saadant Lovforslag, ikke har kunnet opnaas fuld Enighed, fordi Regeringspartierne har stillet Krav om Gennemførelsen af en Paragraf, som de i Forvejen vidste at andre Partier her i Rigsdagen var principielt imod og derfor ikke kunde stemme for. Hvis Regeringspartierne havde undladt dette, kunde Lovforslaget have været vedtaget enstemmigt.

P. D. Jensen: Det er beklageligt, at alle Udvalgets Medlemmer ikke har kunnet samles om samtlige stillede Ændringsforslag. De af den højtærede Landbrugsminister stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og som der er gjort meget udførligt Rede for af tidligere ærede Ordførere, maa absolut anses for Forbedringer, og disse Ændringsforslag anbefaler jeg til Gennemførelse. Som det er blevet fremført af de to sidste ærede Talere, er der derimod Uenighed om Lovforslagets § 9. Nogen væsentlig Betydning i det praktiske Liv faar Bestemmelsen ikke. Denne Paragraf bestemmer, at naar en Silo koster

800 Kr. eller derover at opføre, skal Arbejdet udføres af de Arbejdere, der modtager Arbejdsløshedsunderstøttelse eller anden offentlig Hjælp. Men da en Silo kun rent undtagelsesvis koster 800 Kr., i Almindelighed en langt mindre Sum, faar Bestemmelsen, som alt nævnt, meget ringe eller ingen Betydning. Imidlertid holdes der meget stærkt paa denne Paragraf fra een Side, og fra anden Side gaar man lige saa stærkt imod. Det ærede Medlem Hr. Juul udtalte, at det var Stædighed at bibeholde § 9. Jeg maa tilstaa, at for mig synes det, som om Stædigheden er lige saa stor fra det ærede Medlems Side. Jeg kan tilføje, at jeg synes næsten, at det er en Strid om Kejserens Skæg med Hensyn til denne Paragraf. Jeg maa derfor anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag og at stemme for Lovforslaget med de af Ministeren stillede Ændringsforslag.

Hartel: Jeg er i og for sig ikke uenig med Venstres ærede Ordfører i, at det havde været det lykkeligste, om Landbrugets økonomiske Kaar var saadan, at Landmændene selv havde haft Midler til at opføre disse Siloer og i det hele taget gennemføre de produktive Foranstaltninger, som maatte anses for forstandige. Men vi ved jo, at saadan er Forholdene ikke i Dag. Spørgsmaalet er da, om vi skal standse Udviklingen, eller vi skal tage imod de Haandsrækninger, som paa forskellig Maade kan ydes Landbruget.

Jeg vil imidlertid ikke have det, der her ydes til Landbruget, betragtet som noget Tilskud, thi det, som er af økonomisk Betydning for Landbruget i denne Forbindelse, er af mindst lige saa stor samfundsøkonomisk Betydning, idet en egen Produktion af æggehviderige Afgrøder og disses Bevaring til Vinterbrug betyder en Besparelse i vor Indførsel, en Indførsel, der ikke er ret megen Valuta til i Dag. Landmanden kan derfor med oprejst Pande tage imod den Haandsrækning, der her er Tale om, idet det faktisk er saaledes, at Samfundet yder den økonomiske Støtte, som ligger i Rentefriheden, for at faa Landbruget til at gaa over til Foranstaltninger, der sparer fremmed Valuta til i anden Anvendelse. Altsaa yder Landbruget faktisk fuld Modydelse for det, der her tilbydes. Og derfor kan jeg ogsaa principielt tiltræde Lovforslaget.

Om selve Ændringerne vil jeg gerne sige, at vi kan tiltræde Flertallets Ændringsforslag, og vi støtter ligeledes Mindretallets Ændringsforslag om at stryge § 9, idet vi